

Sygn. akt II Ca 206/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Monika Kośka**

Sędziowie: **SSO Beata Piwko (spr.)**

**SSO Teresa Strojnowska**

Protokolant: protokolant sądowy Iwona Cierpikowska

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2014 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...). Oddział w P. z siedzibą w W.

przeciwko Z. W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Skarżysku - Kamiennej

z dnia 11 grudnia 2013 r., sygn. I C 1050/12

oddala apelację i zasądza od (...)

(...)Oddział w P. z siedzibą w W.na rzecz Z. W.kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

II Ca 206/14

## UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Skarżysku- Kamiennej wyrokiem z 11 grudnia 2013r. oddalił powództwo (...)Oddział w P. z siedzibą w W.przeciwko Z. W.o zapłatę.

W szczegółowym uzasadnieniu, po przedstawieniu stanu faktycznego, Sąd Rejonowy uznał, że powód wypłacił pozwanemu odszkodowanie adekwatne do rozmiaru i wysokości poniesionej przez niego szkody na skutek zdarzenia z 30 maja 2011r. W ocenie Sądu I instancji pozwany nie jest obowiązany do zwrotu powodowi żadnej kwoty z wypłaconego mu świadczenia.

Apelację od wyroku Sadu Rejonowego wywiódł powód, który zarzucił naruszenie prawa procesowego, art.233§1k.p.c. , art.405k.c. w zw. z art.410k.c. oraz art. 361§1k.c. w sposób wskazany w zarzutach apelacji.

Skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa co do kwoty 7237zł, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy podziela w całości ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy i przyjmuje je za własne. Ustalenia te zostały poczynione w oparciu o zebrane w sprawie materiały dowodowe. Sąd Okręgowy w całości podziela także dokonaną przez ten Sąd ocenę materiału dowodowego.

Nieuzasadnione są zarzuty apelacji naruszenia prawa procesowego w zakresie, w jakim kwestionują ocenę materiału dowodowego, gdyż dokonana przez Sąd I instancji ocena nie pozostaje w sprzeczności z zasadami logiki rozumowania czy doświadczenia życiowego, nie wykazuje błędów natury faktycznej. Zarzut naruszenia art. 233§1k.p.c. skarżący upatruje w dokonaniu oceny materiału dowodowego w sposób wybiórczy, co doprowadziło do błędnych ustaleń stanu faktycznego.

Sąd poddał wnikliwej ocenie całość materiału dowodowego sprawy dokonując jego wszechstronnej analizy, a swoje stanowisko wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku uzasadnił zgodnie z wymogami art. 328 § 2 kpc. Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena dowodów nie nasuwa zastrzeżeń, mieści się w zakresie swobody zakreślonej treścią art. 233 § 1 k.p.c. Postawienie zarzutu dowolnej oceny dowodów wymaga wykazania, poprzez argumenty natury jurydycznej, że Sąd uchybił zasadom oceny dowodów objętym treścią ww. przepisu, wskazania realnych w danej sprawie przyczyn, dla których ocena sądu nie spełnia wymogów przepisu art. 233 § 1 k.p.c. W szczególności skarżący powinien wskazać, jakie kryteria oceny naruszył Sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając. Nie wystarcza zaś, jak to czyni apelująca, samo powoływanie się, że Sąd dokonał oceny materiału dowodowego w sposób wybiórczy bez wskazania jakie dowody nie zostały przez ten sąd ocenione. Każda subiektywna ocena, dokonywana w warunkach rozbieżnych twierdzeń stron, uwzględnia dążenie do narzucenia sądowi własnych ocen, korzystnych dla prezentowanego w procesie stanowiska i oczekiwanej treści rozstrzygnięcia i jako taka nie może stanowić podstawy ustaleń. Istotą orzekania jest zachowanie samodzielności, niezależności w ustalaniu i wyciąganiu wniosków istotnych z punktu widzenia prawa materialnego.

Należy w tym miejscu przypomnieć, że art.232kpc stanowi, że to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Oznacza to, że zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Twierdzenie zatem przez skarżącego, że „w przedmiotowej sprawie postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w sposób niepełny” świadczy o niezrozumieniu charakteru obecnego modelu postępowania dowodowego. Przedstawienie przez stronę dowodu w celu wykazania określonych twierdzeń o faktach sprawy, z których wywodzi ona korzystne dla siebie skutki, nie jest jej prawem czy obowiązkiem procesowym, lecz ciężarem procesowym, wynikającym i zagwarantowanym przepisami prawa, przede wszystkim w jej własnym interesie. To interes strony, jakim jest wygranie procesu, nakazuje jej podjąć wszelkie możliwe czynności procesowe w celu udowodnienia przedstawionych twierdzeń o faktach; strony nie można zmusić do ich podjęcia. Jeśli powód kwestionował fakt naprawy samochodu przez pozwanego, także po przeprowadzeniu na tę okoliczność dowodu z zeznań świadka oraz mając na uwadze wnioski wypływające z opinii biegłego, to nic nie stało na przeszkodzie żeby to powód zaoferował inne dowody (art.6k.c.).

Mając na uwadze powyższe rozważania należało uznać pozostałe zarzuty apelacji za niezasadne. Powód nie udowodnił zasadności swego roszczenia. W tej zatem sytuacji, to powód ponosi konsekwencje procesowe związane z ciężarem dowodowym.

W niniejszej sprawie istotne fakty zostały ustalone na podstawie zebranych dowodów i one podlegały ocenie z punktu widzenia przepisów prawa materialnego. Ocenę tę Sąd Okręgowy w całości podziela.

Reasumując Sąd Okręgowy apelację jako niezasadną oddalił na podstawie art.385k.p.c, a o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł na podstawie art.98k.p.c. w zw. z art.108§2k.p.c.

SSO B.Piwko SSO M.Kośka SSO T.Strojnowska